

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. W.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej "A." w W.
o ustalenie nieistnienia, ewentualnie stwierdzenia nieważności, ewentualnie
uchylenie uchwał,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje adw. E. G. od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnego w (...) kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych powiększoną o 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej

sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Skarga ma być oczywiście uzasadniona z tego względu, że zaskarżone uchwały nie istnieją w sensie prawnym, czego nie uznał Sąd II instancji. W ocenie skarżącego wynika to z niezbadania przez sądy *meriti* prawidłowości umocowania (pełnomocnictwa) niektórych członków wspólnoty do głosowania, a także, w przypadku jednej z uchwał, z braku kart do głosowania. Ze wskazanego względu skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Po pierwsze, kwestionowanie prawidłowości udzielonych w tej sprawie pełnomocnictw w istocie oznacza kwestionowanie dokonanych przez sądy *meriti* ustaleń faktycznych co do tego, czy konkretna osoba była prawidłowo umocowanym pełnomocnikiem innej osoby. Tymczasem w postępowaniu kasacyjnym nie ma już miejsca na ocenę ustaleń faktycznych - w tym zakresie sąd jest związany dokonanymi ustaleniami. Natomiast oczywiście fizyczny brak kart do głosowania może przemawiać za nieistnieniem uchwały, lecz *per se* o tym nie świadczy - Sąd II instancji ocenił dowody na tę okoliczność, zawierając też wywód w tej kwestii w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, a z oceną dowodów także nie można już polemizować w postępowaniu kasacyjnym. Natomiast istotne zagadnienie prawne mające uzasadnić przyjęcie tej skargi kasacyjnej do rozpoznania w zasadzie nie zostało w niej w ogóle wskazane poza ogólnikowym sformułowaniem, że dotyczy ono wątpliwości interpretacyjnych na tle ustawy o własności lokali.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.